Europos Sąjungos
oficialusis leidinys

LT
C serija

C/2025/764

2025 2 11

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė

Veiksmingos trečiųjų šalių piliečių integracijos į ES darbo rinką faktų ir teisės aktų analizė

(nuomonė savo iniciatyva)

(C/2025/764)

Pranešėjas: **Panagiotis GKOFAS**

Bendrapranešėjis: **José Antonio MORENO DÍAZ**

Patarėjai:	Ioannis PAPADIMOS (III grupės pranešėjo) Gemma PINYOL (II grupės bendrapranešėjo)
Plenarinės asamblėjos sprendimas	2024 1 18
Teisinis pagrindas	Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnio 2 dalis
Atsakingas skyrius	Užimtumo, socialinių reikalų ir pilietybės skyrius
Priimta skyriuje	2024 10 3
Priimta plenarinėje sesijoje	2024 12 4
Plenarinė sesija Nr.	592
Balsavimo rezultatai (už / prieš / susilaikė)	137 / 2 / 7

1. Išvados ir rekomendacijos

1.1. Įsigaliojus Amsterdamo sutarčiai, kuria ES buvo suteikta kompetencija imigracijos srityje, visapusiška Europos Sąjungos (ES) darbo jėgos imigracijos politika buvo plėtojama lėtai ir sudėtingai. ES politika reglamentuojama direktyvomis, o bendras rezultatas yra toks, kad ES direktyvomis užtikrinamas minimalus suderinimo lygis, paliekant didelę veiksmų laisvę valstybėms narėms.

1.2. EESRK atkreipia dėmesį į tai, kad organizuotas darbo jėgos judumas ES reglamentuojamas labai fragmentiška ir pernelyg sudėtinga sistema, kurią sudaro kelios ES direktyvos ir kartu galiojantys nacionalinės teisės aktai. Įvairios darbuotojų migrantų kategorijos reglamentuojamos skirtingomis direktyvomis ir reglamentais, kurių kiekvienas apima skirtingus migracijos proceso aspektus ir etapus.

1.3. EESRK mano, kad ES politika, užuot papildžiusi nacionalinę politiką, yra skirta panašiems darbuotojams. Tokia padėtis ypač problemiška aukštos kvalifikacijos darbuotojams, kurie tiek kiekybiniu, tiek kokybiniu požiūriu yra pagrindinė darbuotojų, kuriuos ES nori pritraukti ir išlaikyti, kategorija. ES neturėtų (ir nevertėtų) siekti pakeisti nacionalinę darbo jėgos imigracijos politiką ES politika. ES politika veikiau turėtų papildyti nacionalinę politiką, o bet kokia ES intervencinė priemonė turėtų būti deramai pagrįsta atsižvelgiant į subsidiarumo principą.

1.4. Kadangi darbo jėgos trūkumas yra bendras Europos iššūkis, kurio tendencijos skiriasi tiek valstybėse narėse, tiek įvairiuose darbo rinkos sektoriuose ir kuris gali būti susijęs su sąlygomis sektoriaus ar profesijos lygmeniu, į jį taip pat reikia reaguoti bendrai. Išnaudodama bendros ES darbo rinkos potencialą, ES, užuot veikusi kaip 27 atskiros darbo rinkos, galėtų geriau konkuruoti dėl darbuotojų migrantų pasaulinėse lenktynėse dėl specialistų.

1.5. EESRK norėtų atkreipti Europos Komisijos dėmesį į trumpalaikę darbuotojų migrantų integravimo į ES galimybę, kurią įgyvendinant būtų galima remtis dabartiniu sektoriniu požiūriu ir priimti teisės aktus, konkrečiai skirtus su ES pramonės politika susijusiems sektoriams. Ilgalaikiu ES požiūriu turėtų būti siekiama vykdyti ir įgyvendinti bendrą darbo jėgos migracijos politiką, kuri padėtų išvengti vidaus konkurencijos, nustatyti aiškius bendrus tikslus ir su jais suderinti priemonių rinkinį, taip sudarant ES geresnes sąlygas konkuruoti tarptautiniu mastu.

1.6. EESRK pabrėžia, kad reikia nustatyti aiškias taisykles dėl migrantų galimybės gauti darbo vizas ir leidimus dirbti, taip pat užtikrinti jų diplomų ir profesinių kvalifikacijų pripažinimą. Kalbant apie migrantų diplomų pripažinimo problemą ([1]), būtų svarbu parengti Europos kvalifikacijos ir kompetencijos standartus, kurie galėtų padėti išspręsti šį klausimą.

1.7. EESRK norėtų atkreipti ypatingą dėmesį į tai, kad reikia sudaryti palankesnes sąlygas migrantams patekti į darbo rinką, parengiant politiką ir veiksmų planus, kuriais būtų siekiama skatinti migrantų (ypač moterų) įtrauktį į darbo rinką, atsižvelgiant į konkrečius jų poreikius ir plėtojant veiksmingą vyriausybių, profesinių sąjungų, socialinių subjektų ir darbdavių organizacijų bendradarbiavimą rengiant ir finansuojant migrantų profesinį mokymą, užtikrinant, kad prieglobsčio prašytojams ir pabėgėliams taip pat būtų organizuojami kalbų ir pilietiškumo kursai.

1.8. EESRK pažymi, jog svarbu užtikrinti, kad oficialiai pripažinti migrantų bendruomenių atstovai palaikytų ryšius su privačiojo ir viešojo sektorių bei profesinių sąjungų atstovais. Jis taip pat pabrėžia migrantų bendruomenių dalyvavimo pilietiniame gyvenime svarbą. Tinkama visos Europos iniciatyva būtų įsteigti Europos migrantų ir pabėgėlių integracijos tarybą (ECIMR), kuri susietų pripažintas migrantų asociacijas ir bendruomenes su įvairiais Europos forumais.

1.9. Neoficialioje darbo rinkoje dirbantys neteisėti migrantai dažnai atlieka žemos kvalifikacijos darbą. Jau sukurta Europos teisės aktų sistema dėl sankcijų ir priemonių nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams (Direktyva 2009/52). Siekiant išvengti trečiųjų šalių piliečių neteisėto atvykimo į Europą, dvišaliuose susitarimuose su siunčiančiosiomis šalimis galėtų būti numatytas užsieniečių padėties įteisinimas, kartu sudarant susitarimus dėl galimybės dirbti žemos kvalifikacijos ar sezoninį darbą, o siunčiančioji šalis privalėtų priimti atgal visus asmenis, kurie bando neteisėtai atvykti į ES.

1.10. EESRK norėtų ypatingą dėmesį skirti prieglobsčio prašytojų ir pabėgėlių padėčiai. Jie dažnai susiduria su administraciniais apribojimais, trukdančiais patekti į darbo rinką ir tapti savarankiškai dirbančiais asmenimis, nes tik nedaugelis Europos šalių suteikia prieglobsčio prašytojams galimybę iš karto patekti į darbo rinką.

1.11. EESRK pabrėžia, kad svarbu taikyti draudimus įdarbinimo agentūroms, jeigu nustatoma, kad jos vykdė neetišką ar piktnaudžiaujamojo pobūdžio veiklą, ir sudaryti agentūrų, kurios anksčiau išnaudojo darbuotojus, juoduosius sąrašus. Komitetas norėtų, kad darbdaviams būtų uždrausta sudaryti sutartis su į juodąjį sąrašą įtrauktomis agentūromis ir kad už reikalavimų nesilaikymą būtų taikomos sankcijos.

1.12. EESRK siūlo Europos lygmeniu sukurti mechanizmą (stebėsenos centrą), kuris veiktų kaip forumas, kuriame būtų patariama, kaip kurti su migracija susijusių klausimų reglamentavimo teisinę sistemą, būtų remiami projektai, skatinantys tarpkultūrinius pokyčius, sprendžiama darbuotojų išnaudojimo problema ir skatinamas dialogas tarp tyrėjų, politikos formuotojų ir pilietinės visuomenės atstovų, dirbančių migracijos problemų srityje.

1.13. EESRK norėtų, kad mokyklose būtų plėtojamos švietimo programos, kuriomis būtų ugdomos žinios apie įvairias kultūras, kalbas ir religijas, ir pasisako už aktyvų migrantų dalyvavimą politinių partijų, profesinių sąjungų, migrantų ir diasporos asociacijų veikloje. Ne mažiau svarbu skatinti savitarpio ir abipusį supratimą apie socialinius ir kultūrinius skirtumus, kad būtų sudarytos sąlygos geresniam priimančiųjų ir migrantų bendruomenių tarpusavio supratimui. Šiuo atžvilgiu labai svarbų vaidmenį galėtų atlikti pilietinės visuomenės organizacijos, nes jos gali padėti geriau informuoti visuomenę ir tokiu būdu tapti tarpininkėmis su priimančiosiomis bendruomenėmis.

([1]) OL C, C/2024/4067, 2024 7 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4067/oj, https://www.eesc.europa.eu/lt/our-work/opinions-information-reports/opinions/talent-mobility-package.

1.14. EESRK pritaria tam, kad būtų skatinama įgyvendinti ES reglamentą (ES) Nr. 1231/2010 ([2]), kad ES socialinės apsaugos koordinavimo taisyklės būtų taikomos ir ES nepriklausančių šalių piliečiams, kurie teisėtai gyvena ES ir kurių situacija yra tarpvalstybinio pobūdžio, nes tai yra viena iš pagrindinių migrantų socialinės įtraukties ir integracijos bei priimančiųjų šalių gerovės sąlygų.

1.15. EESRK norėtų, kad būtų sudarytos geresnės, sklandesnės ir lengvesnės sąlygos gauti ES finansavimą, užtikrinant dviejų pagrindinių integracijos fondų – PMIF ir ESF+ – papildomumą, pavyzdžiui, įgyvendinant koordinavimo mechanizmus nacionaliniu lygmeniu ir užtikrinant, kad ESF+ programų socialinės įtraukties komponentas būtų prieinamas migrantams ir pabėgėliams, nes valstybės narės neprivalo skirti migrantams nė kiek iš 25 proc. socialinei įtraukčiai skirtų lėšų.

1.16. EESRK palankiai vertina išorės aspekto stiprinimą remiant vystomąjį bendradarbiavimą, diplomatiją migracijos srityje ir regioninio bendradarbiavimo sistemas darbo jėgos migracijos klausimais artimiausioje ES kaimynystėje ir už jos ribų. Regioninės iniciatyvos gali palengvinti kilmės, tranzito ir paskirties šalių dialogą, keitimąsi informacija ir politikos koordinavimą, nes jomis skatinamas suderintas požiūris į migracijos valdymą ir sprendžiamos bendros problemos, įskaitant neteisėtą migraciją, neteisėtą migrantų gabenimą ir prekybą žmonėmis.

1.17. EESRK ragina išnagrinėti mechanizmus, kuriais būtų galima skatinti apykaitinę migraciją, kai migrantai laikinai keliauja iš kilmės šalies į paskirties šalį ir atgal, kad tiek siunčiančioji, tiek priimančioji šalys gautų kuo didesnę naudą ir kartu būtų kuo labiau sumažintos galimos socialinės ir ekonominės problemos.

1.18. EESRK mano, kad būsimas Europos ekonomikos augimas priklausys nuo jos gebėjimo geriau panaudoti žmonių įgūdžius ir talentus bei skatinti novatoriškas technologijas ir verslą. Todėl vienas iš pagrindinių prioritetų turėtų būti kliūčių migrantams patekti į darbo rinką pašalinimas ir galimybių jų įgūdžiams ir talentams ugdyti suteikimas. Šiuo tikslu, kadangi dabartinės priemonės yra fragmentiškos ir neišsamios, reikia platesnės reformų darbotvarkės, kuria būtų siekiama užtikrinti ekonomikos konkurencingumą ir sudaryti sąlygas ES iš tikrųjų konkuruoti pasaulinėse lenktynėse dėl specialistų. Trumpai tariant, akivaizdu, kad reikia geresnės Europos darbo jėgos migracijos politikos. Laikydamasi visapusiško ir koordinuoto požiūrio, ES gali išnaudoti darbo jėgos judumo potencialą, kad paskatintų ekonomikos augimą, spręstų demografines problemas, skatintų socialinę įtrauktį ir užtikrintų visų darbuotojų teises.

2. **Dabartinių darbo jėgos migracijos tendencijų ES apžvalga**

2.1. **Naujasis migracijos ir prieglobsčio paktas** yra visa apimanti ES reglamentavimo sistema prieglobsčio prašytojų atžvilgiu. Europos Parlamento ir Tarybos pasiektas politinis susitarimas sudaro sąlygas, kaip tikimasi, teisingai, veiksmingai ir tvariai valdyti migraciją ilguoju laikotarpiu.

2.2. Be to, ES lygmeniu yra ir **teisėtų atvykimo būdų**. Teisėti atvykimo būdai reglamentuojami keliomis direktyvomis, pavyzdžiui, ES mėlynosios kortelės direktyva, Sezoninių darbuotojų direktyva, Direktyva dėl perkėlimų bendrovės viduje, Ilgalaikių gyventojų direktyva, Vieno leidimo direktyva ir mokslinių tyrimų ir švietimo tikslų direktyvomis. Reikėtų pažymėti, kad 2024 m. balandžio 12 d. galutiniu balsavimu ES Taryba patvirtino peržiūrėtą Vieno leidimo direktyvą. Šiame nauja redakcija išdėstytame teisės akte siekiama pagerinti paraiškų teikimo procesus, padidinti judumą darbo rinkoje ir sudaryti palankesnes sąlygas išvengti išnaudojimo ([3]).

2.3. ES tebėra įsipareigojusi užtikrinti saugius ir teisėtus atvykimo būdus asmenims, kuriems reikia apsaugos, per **ES pabėgėlių perkėlimo programas**, pagal kurias pažeidžiamiausiems pabėgėliams sudaromos sąlygos pasiekti Europą nesinaudojant nusikalstamais neteisėto pabėgėlių gabenimo tinklais ir nekeliant pavojaus savo gyvybei keliaujant pavojingais maršrutais.

([2]) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1231/2010, kuriuo išplečiamas Reglamento (EB) Nr. 883/2004 ir Reglamento (EB) Nr. 987/2009 taikymas trečiųjų šalių piliečiams, kuriems tie reglamentai dar netaikomi tik dėl jų pilietybės (OL L 344, 2010 12 29, p. 1).

([3]) Žr. https://www.consilium.europa.eu/lt/press/press-releases/2024/04/12/legal-migration-council-gives-green-light-to-single-work-and-stay-permit-for-non-eu-nationals/.

2.4. Be to, jau yra sukurtas **ES specialistų rezervas**, kuriuo siekiama lengviau suderinti pasiūlą ir paklausą. Pripažįstant, kad darbo pagal įgūdžius parinkimo palengvinimas ir vienodų bei sąžiningų darbo sąlygų trečiųjų šalių piliečiams užtikrinimas gali padėti pritraukti specialistų iš ES nepriklausančių šalių, **ES specialistų rezervu** ([4]), kuris yra **Kvalifikuotų darbuotojų ir specialistų judumo dokumentų rinkinio** ([5]) dalis, siekiama palengvinti darbo ieškančių asmenų iš ES nepriklausančių šalių įdarbinimą tose srityse, kuriose ES mastu trūksta visų lygių įgūdžių ([6]).

2.5. Neseniai Komisija pristatė **darbo įgūdžių ir trūkumo** veiksmų planą. Jame numatyti penkių sričių ([7]) veiksmai, kuriuos reikia skubiai įgyvendinti ES, nacionaliniu ir socialinių partnerių lygmenimis; veiksmai, be kita ko, yra šie: remti nepakankamai atstovaujamų asmenų aktyvumą darbo rinkoje, teikti paramą įgūdžių ugdymui, mokymui ir švietimui bei gerinti darbo sąlygas tam tikruose sektoriuose.

2.6. Be ES lygmens direktyvų ir reglamentų, kiekviena valstybė narė turi savo **nacionalinę imigracijos politiką**, kuria reglamentuojama darbo jėgos migracija. Ši politika gali apimti įvairių rūšių leidimus dirbti, leidimus gyventi ir schemas, skirtas kvalifikuotiems darbuotojams, studentams, tyrėjams ir kitų kategorijų migrantams.

2.7. Kai kurios valstybės narės yra sudariusios **dvišalius susitarimus** su ES nepriklausančiomis šalimis, kad palengvintų darbo jėgos migraciją. Šie susitarimai gali būti taikomi konkretiems sektoriams ar darbuotojų kategorijoms ir juose gali būti numatytos supaprastintos įdarbinimo, leidimų dirbti ir leidimo gyventi procedūros.

3. **Bendrosios pastabos**

3.1. EESRK pritaria Komisijai, kad atvykimo į ES darbo tikslais būdų kūrimas trečiųjų šalių piliečiams neabejotinai turėtų būti vienas pagrindinių visapusiškos ir subalansuotos migracijos politikos elementų. Kaip pripažįsta Komisija, teisėtų atvykimo į Europą siekiant įsidarbinti būdų kūrimas ne tik padeda sumažinti naudojimąsi neteisėtais migracijos maršrutais, bet ir sudaro sąlygas ES ir jos valstybėms narėms pritraukti kvalifikuotų darbuotojų ir specialistų, prisidedančių prie visos Sąjungos ekonominio klestėjimo.

3.2. Be to, EESRK atkreipia dėmesį į tai, kad dėl demografinio spaudimo taip pat auga darbo jėgos poreikis, todėl demografija yra vienas pagrindinių migracijos Europoje veiksnių. Tai gali pakeisti suvokimo naratyvą. Valstybės narės turi skubiai patenkinti savo darbo jėgos poreikius, taip pat stiprinti savo socialinės gerovės ir pensijų sistemas. Proaktyvi migracijos politika galėtų gerokai pagerinti demografinę padėtį Europoje.

3.3. Darbo jėgos sumažėjimas Europoje, kurio tendencijos valstybėse narėse ir įvairiuose pačios darbo rinkos sektoriuose yra skirtingos ir gali būti susiję su sąlygomis sektoriaus ar profesijų lygmeniu, turės didelių ekonominių pasekmių, nes mažiau asmenų prisidės prie pensijų finansavimo, sumažės vartojimas, o socialinė apsauga bus ribota. Darbingo amžiaus gyventojų skaičius mažėja, todėl daugelyje sektorių, įskaitant sveikatos priežiūrą, socialinę rūpybą, ūkininkavimą, statybas, svetingumo, maitinimo, informacinių technologijų ir finansines paslaugas, trūksta darbo jėgos. Tad migracija galėtų būti labai naudinga Europai, jei būtų įgyvendintos būtinos politikos priemonės.

([4]) Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo sukuriamas ES specialistų rezervas (COM(2023) 716 *final*).
([5]) 2023 m. lapkričio 15 d. Komisijos komunikatas dėl įgūdžių ir specialistų judumo (COM(2023) 715 *final*).
([6]) OL C, C/2024/4067, 2024 2 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4067/oj.
([7]) Nepakankamai atstovaujamų asmenų aktyvumo darbo rinkoje rėmimas.
— Parama įgūdžių ugdymui, mokymui ir švietimui.
— Darbo sąlygų tam tikruose sektoriuose gerinimas.
— Sąžiningo darbuotojų ir besimokančiųjų judumo ES viduje gerinimas.
— Specialistų pritraukimas iš ES nepriklausančių šalių.
https://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=lt&catId=89&furtherNews=yes&newsId=10790.

3.4. EESRK pakartoja, kad, priešingai didžiajai daliai prieš migrantus nukreiptos populistinės retorikos, kai teigiama, kad migrantai yra didelė našta socialinės apsaugos sistemai, neseniai atliktas EBPO tyrimas dėl migracijos fiskalinio poveikio visoms EBPO priklausančioms Europos šalims parodė, kad migrantai moka daugiau mokesčių ir socialinių įmokų nei gauna individualių išmokų ([8]).

3.5. EESRK apgailestauja, kad nors ir pripažįstamas darbuotojų poreikis, siekiant sudaryti sąlygas migrantams patekti į ES darbo rinką susiduriama su daugybe problemų, t. y. teisinėmis, kalbos ir kultūrinėmis kliūtimis, diskriminacija ir šališkumu, įgūdžių pripažinimo ir kvalifikacijų vertinimo bei pripažinimo sunkumais, judumo apribojimais, socialine atskirtimi ir integracijos problemomis, taip pat kai kuriais atvejais su ribotomis galimybėmis naudotis socialine apsauga ir išnaudojamojo pobūdžio darbo sąlygomis ([9]).

3.6. EESRK mano, kad dalyvavimas pilietiniame gyvenime yra itin svarbus veiksnys kuriant trečiųjų šalių piliečių priklausymo priimančiajai visuomenei jausmą, taip pat sudarant sąlygas tarpusavio pažinimui, partnerystei ir priėmimui.

3.7. Remiantis kelių valstybių narių, tam tikrose savivaldybėse įsteigusių migrantų ir pabėgėlių integracijos tarybas, gerąja praktika, šią idėją būtų galima išplėsti kaip visos Europos politiką. Europos migrantų ir pabėgėlių integracijos taryba (ECIMR) būtų patariamojo pobūdžio ir siektų stiprinti integraciją bei supažindinti trečiųjų šalių piliečius su ES struktūromis ir procedūromis.

3.8. EESRK norėtų pabrėžti, kad migracija turėtų būti suvokiama kaip galimybė, o ne rizika. Nesant suderintos migracijos politikos Europos lygmeniu, Europos gyventojams kyla nepagrįstų baimių, kuriomis vėliau naudojasi kai kurios politinės jėgos ir medijų kanalai, pateikiantys iškreiptą migracijos, kaip grėsmės, įvaizdį.

3.9. EESRK prieštarauja paplitusiai klaidingai nuomonei, kad migrantai kelia grėsmę vietos gyventojams, nes užima jų darbo vietas ir naudojasi socialinės apsaugos sistemomis. Jis atkreipia Komisijos ir valstybių narių valdžios institucijų bei jų visuomenių dėmesį į teigiamą migracijos poveikį Europos ekonomikos vystymuisi ir ragina, kad Europos politika padėtų visapusiškai pasinaudoti migracijos teikiamomis galimybėmis.

3.10. EESRK palankiai vertina tai, kad neseniai užbaigtos ES mėlynosios kortelės direktyvos peržiūros ir vykdomos Vieno leidimo direktyvos reformos gali padėti pagerinti jų veikimą. Pavyzdžiui, žemesni ir lankstesni tinkamumo kriterijai mėlynajai kortelei gauti gali išplėsti jos taikymo sritį. Siūloma Vieno leidimo direktyvos nauja redakcija, kuria siekiama supaprastinti ir patikslinti direktyvos taikymo sritį, gali padidinti direktyvos veiksmingumą, nors ir nenagrinėjamos žemesnės ir vidutinės kvalifikacijos migrantų atvykimo sąlygos.

3.11. EESRK palankiai vertina tai, kad ES specialistų rezervas ([10]) gali padėti koordinuoti valstybių narių vykdomą politiką. Jis taip pat teigiamai vertina tai, kad į jį įtrauktos apsaugos priemonės, kuriomis siekiama išvengti darbuotojų išnaudojimo ir nesąžiningos praktikos, ir atkreipia dėmesį į tai, kad trečiųjų šalių piliečiai, įdarbinti per ES specialistų rezervą, dirbdami turės tokias pačias teises ir pareigas kaip ir ES darbuotojai, be kita ko, kiek tai susiję su ES teisės aktų ir principų laikymusi, kad būtų užtikrinta sklandi integracija į vietos bendruomenes.

([8]) 2021 m. tarptautinės migracijos perspektyvos © EBPO, 2021 m., p. 121.

([9]) Daugiau informacijos pateikiama EESRK tyrime dėl sezoninių darbuotojų, Rossella SOLDI ir Simona CAVALLINI, 2023 m. balandžio 22 d., peržiūrėta 2023 m. gegužės 12 d., https://www.eesc.europa.eu/sites/default/files/files/qe-05-23-186-en-n.pdf.

([10]) OL C, C/2024/4067, 2024 7 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4067/oj.

3.12. EESRK atkreipia dėmesį į tai, kad valstybės narės gali nuspręsti, kaip pasiekti direktyvos tikslus, todėl turi didelę veiksmų laisvę ją perkeliant į nacionalinę teisę. Jis apgailestauja, kad teisės aktų sistema yra iš esmės atsieta nuo pagrindinių ES politikos sričių. Valstybių narių nenorą naudotis ES teisės aktais neabejotinai lemia tai, kad pagal ES taisykles nacionalinėje teisėje leidžiama nustatyti palankesnes nuostatas. Taigi ES teisėkūros acquis darbo jėgos migracijos srityje veikiau įtvirtinami, o ne kvestionuojami ar papildomi nacionaliniai prioritetai. Remdamiesi nacionaliniais sprendimais šios problemos neišspręsime, nes tikėtina, kad dėl konkurencijos ES viduje valstybių narių gebėjimas įgyvendinti ES pramonės strategijos tikslus pradės skirtis.

Briuselis, 2024 m. gruodžio 4 d.

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto
pirmininkas
Oliver RÖPKE